

[Tang Sørensen]

dig vil resultere i besparelser på de kommunale budgetter, som vi har meget hårdt brug for.

De 3 forslag er udarbejdet efter gennemlæsning af en række kommunale publikationer og statistikker og kan selvfølgelig give anledning til en lang række spørgsmål af økonomisk karakter i kommunaludvalget, som jeg er sikker på vil vække meget, meget stor interesse hos en lang række udvalgsmedlemmer. Jeg forventer derfor et positivt og et sagligt udvalgsarbejde vedrørende disse 3 forslag, som har meget, meget vidtgående betydning for de enkelte kommuner.

Ingerlise Koefoed (SF):

Man kunne næsten begynde denne gennemgang af fremskridtspartiets forslag med at sige: der var engang, der var engang, og det var i 1970, hvor man her i Danmark fik en kommunalreform. Man lagde små kommuner sammen til større kommuner for at gøre dem mere økonomisk bæredygtige. De skulle selv kunne tage ansvaret for løsningen af en hel masse kollektive opgaver. Man overførte en del opgaver fra staten til kommunerne, og man ændrede statsrefusionen til bloktilskud udregnet efter kommunernes specielle beboelsesmønster, befolkningsmønster. Og endelig indbyggede man, for at der ikke skulle blive alt for stor forskel på kommunernes serviceniveau, en udligningsordning, sådan at de rigere og bedre stillede kommuner, helt retfærdigt, skulle hjælpe de fattigere og dårligere stillede kommuner til at give deres beboere en rimelig service.

Fra SFs side har vi aldrig fundet kommunalreformen helt tilfredsstillende. Vi har heller aldrig fundet det kommunale selvstyre helt gennemført og helt tilfredsstillende. Vi har måske en gang imellem været lidt ængstelige ved, at man har stillet kommunerne så frit, at man f. eks. ikke har ønsket at lave nogen minimumsnormer på sociale områder og sådan noget. Vi synes heller ikke om, at nogle kommuner har brugt udligningsordningerne til at nedbringe deres egen skatteudskrivning og til f. eks. at nedbringe deres grundskyldpromille til nul. Men vi må alligevel sige, at i det store og hele finder vi, at kommunalpolitikkerne ud fra de forskellige forudsætninger, de nu har haft, har taget ideen om det kommunale selvstyre alvorligt. De

har prøvet at udvikle kommunerne sådan, som de nu syntes de skulle udvikles. Nogle har måske nok syntes, at de slet ikke skulle udvikles, efter den overbevisning, de nu havde, og dem har vi været knap så glade for.

Men der skete jo så det, dengang det kommunale selvstyre begyndte at blomstre og udvikle sig, at det hele begyndte at gå lidt for godt, kommunerne udviklede sig, og nogle herinde i folketinget syntes, at nu gik det da vist helt galt, og nu fortolkede de da vist deres selvbestemmelsesret lidt for vidt, og nu gik de vel også derude og brugte for mange penge, og nu udskrev de for mange skatter. Så begyndte man herindefra at blande sig. Man skar lidt i bloktilskuddene, og man kom med nogle henstillinger fra Kommunernes Landsforening og regeringen i fællesskab om, at nu måtte de begrænse forbruget. Som eksempel på det absurde, man kunne opnå, vil jeg nævne, at samtidig med, at kommunerne måtte skære ned på deres anlægsudgifter, måtte de udskrive skatter til de beskæftigelsesarbejder, som det fra statens side var pålagt dem at være med til at klare.

Fremskridtspartiet skriver i bemærkningerne til et af de forslag, vi behandler i dag, at staten på mange måder har forhindret den økonomiske planlægning i kommunerne, og det er jeg enig i, men jeg er nok enig ud fra et andet grundlag end det, fremskridtspartiet taler ud fra. Fremskridtspartiet ønsker angiveligt med sine forslag at hjælpe på planlægningen ude i kommunerne, og det lyder meget smukt, men det, man i realiteten vil hjælpe med, er at få tingene til at gå tilbage. Man vil sige til kommunalpolitikkerne, at det, de nu har at gøre, er at prøve at fordele fattigdommen ude i kommunerne. Det finder vores kommunalpolitikere i hvert fald vil være en meget, meget vanskelig opgave; vi skulle bruge meget tid til det for at hjælpe dem, som vi er indstillet på at hjælpe. Jeg vil tro, at det nok vil være nemmere for fremskridtspartiets repræsentanter at fordele fattigdommen.

Fremskridtspartiet tillader sig at tale om noget, som man kalder et kommunalt overforbrug. Jeg ville være meget interesseret i her at få at vide, hvad et kommunalt overforbrug egentlig er for noget.

Hvis man bliver ved på denne måde fra de forskellige partiers side med at hævde, at man går ind for kommunalt selvstyre, samti-